Jezus obiecał, że powróci

Wybory, odwaga i chrześcijańska nadzieja • J 14:1–3; 1 Tes. 4:13–18

Myśl przewodnia

Obietnica Jezusa pozwala patrzeć w przyszłość z nadzieją i żyć dobrze dzisiaj.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Czasem rozstajemy się z kimś bliskim i czekamy na następne spotkanie. Dobrze jest usłyszeć wtedy spokojną obietnicę.

Jezus powiedział uczniom, że znów będą razem. Ta obietnica daje chrześcijanom nadzieję na przyszłość.

Nie znamy dnia, w którym Jezus powróci. Nie musimy zgadywać ani bać się wiadomości o świecie. Możemy pamiętać, że Jezus uczył nas miłości i dobra.

Jezus powiedział uczniom, że kiedyś znów się spotkają. Taką obietnicę chrześcijanie wspominają z nadzieją. Nie musimy zgadywać dat ani bać się nieznanej przyszłości. Dzisiaj można okazać komuś życzliwość, uczyć się i cieszyć chwilą z bliskimi.

Dzisiaj możemy okazywać życzliwość, pomagać i rozwijać swoje zdolności. O przyszłości rozmawiamy ze spokojem i nadzieją.

Cele lekcji

- W prostych słowach mówi o obietnicy Jezusa.
- Wie, że nikt nie zna daty powrotu.
- Wskazuje jeden dobry czyn na dziś.
- Potrafi odpowiedzieć: Czy trzeba znać datę powrotu Jezusa?

Przebieg zajęć

Otwarcie i pytanie — 3 min

Przygotuj dwa ilustracyjne przykłady i rozpocznij spokojną rozmowę: Co obiecał Jezus swoim uczniom? Pozwól odpowiedzieć wskazaniem obrazka, gestem lub w milczeniu.

Czytanie tekstu i kontekst — 6 min

Opowiedz własnymi słowami o fragmencie J 14:1–3; 1 Tes. 4:13–18. Jezus mówi uczniom o przyszłym ponownym spotkaniu. Paweł pociesza Tesaloniczan zmartwionych losem tych, którzy umarli, i wskazuje na zmartwychwstanie. To teksty nadziei, które kierują ku wierności i pocieszaniu się nawzajem. Odczytaj krótki i odpowiedni dla wieku urywek z Biblii. Nie używaj scen przemocy ani katastrof do pobudzania emocji.

Rozmowa o znaczeniu — 4 min

Dopytaj o zachowanie bohaterów i jedną bezpieczną decyzję. Myśl do zapamiętania: Obietnica Jezusa pozwala patrzeć w przyszłość z nadzieją i żyć dobrze dzisiaj. Porównuj przykłady fikcyjne, nie prosząc o zwierzenia rodzinne.

Ćwiczenie i praktyka — 6 min

Ułóż trzy obrazki: Jezus rozmawia z uczniami, uczniowie uczą się dobroci, wspólnota czeka z nadzieją. Dziecko układa je w kolejności. Nie stosuj odliczania dat ani budzących lęk obrazów. Dopuszczaj różne formy odpowiedzi, także milczenie. Nie wywieraj presji na ujawnianie osobistych doświadczeń. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Narysuj spokojne spotkanie bliskich jako obraz nadziei.

Podsumowanie i rodzina — 3 min

Zapytaj: Co obiecał Jezus swoim uczniom? Przypomnij myśl: Obietnica Jezusa pozwala patrzeć w przyszłość z nadzieją i żyć dobrze dzisiaj. W domu można: Narysujcie wspólnie obraz nadziei, np. rodzinnego spotkania, i przypomnijcie jedną dobrą myśl Jezusa.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Co obiecał Jezus swoim uczniom?

Że znów będzie z nimi; chrześcijanie oczekują Jego powrotu.

Co Jezus obiecał uczniom?

Przyszłe spotkanie i swoją troskę o nich.

Czy znamy dzień Jego powrotu?

Nie. Nie trzeba go odgadywać.

Czy trzeba znać datę powrotu Jezusa?

Nie. Możemy spokojnie żyć i czynić dobro.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym legalnie używanym przekładzie
- Karta pracy SM-G1-A-49
- kartki, tablica i przybory do rysowania
- obrazki lub bezpieczne rekwizyty

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Celem 1 Tes 4:13–18 jest pocieszenie wspólnoty. Nie przewiduj dat i nie wykorzystuj katastroficznych obrazów do wywoływania posłuszeństwa. Wyraźnie odróżnij tekst główny i złożone systemy eschatologiczne.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Nie strasz końcem świata ani nie wyznaczaj dat powrotu Chrystusa.
- J 14:1–3 należy do mowy pożegnalnej Jezusa; słowa obietnicy mają umocnić uczniów w perspektywie rozłąki.
- 1 Tes. 4:13–18 ma charakter duszpasterski. Paweł kończy wezwaniem, aby wzajemnie się pocieszać; nie czyni z tego fragmentu kalendarza wydarzeń.
- Mt 24:36 wyklucza określanie daty powrotu Chrystusa. Unikaj straszenia dzieci i spekulacji na podstawie wiadomości czy katastrof.
- Nie przedstawiaj jednego rozbudowanego układu zdarzeń eschatologicznych jako prostego, dosłownego streszczenia Biblii. Oddziel prawdę wyrażoną wprost, symbole, tradycje interpretacyjne i hipotezy.
- W najmłodszych grupach skup się na obietnicy Jezusa i zaufaniu. Nie omawiaj makabrycznych wizji, kar ani scen katastroficznych.

• Nie wyznaczaj dat końca świata i nie stosuj obrazów budzących grozę, szczególnie u najmłodszych.

• J 14 i 1 Tes 4 podtrzymują nadzieję zmartwychwstania; końcowe wezwanie 1 Tes 4:18 dotyczy wzajemnego pocieszania. Powstrzymaj spekulacje o dacie przyjścia Jezusa.

• RED. II: Celem 1 Tes 4:13–18 jest pocieszenie wspólnoty. Nie przewiduj dat i nie wykorzystuj katastroficznych obrazów do wywoływania posłuszeństwa. Wyraźnie odróżnij tekst główny i złożone systemy eschatologiczne.

• Teksty do porównania: J 14:1–3; 1 Tes 4:13–18; 1 Kor 15:20–28; Mt 24:36

Kontynuacja w domu

Porozmawiajcie o nadziei bez opowiadania dziecku katastroficznych scen.